

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 21
(CCIL)
4
Ianuarie
1991
3 lei

Abonament
colectiv
2 lei

IUL 2005

Lăudați și cîntați...

A mai trecut un an, scrișind ca osia neunsă — scrișnit și zăpăcit, cu sus-jos, cu săgeți și ochi tulburi, dar mai ales cu trandafiri, cu răsura ce ne-a năpădit ograda, cu legi, decrete și teze născute cu forcepsul (de-aia au capul turtit), cu mitinguri, contra-mitinguri, cu promisiuni bogate într-o sărăcie lucte...

Si colinde, colinde fără colindători.

Lăudați și cîntați...

Cică a fost o revoluție, într-un decembrie, din singele cărgia trebuia să se nască o primăvară cu toate florile pămîntului, cu toate cîntecele pămîntului, cu toate bucuriile pămîntului. Dar din ea a emanat răsura cu toți ghîmpii ei, a emanat harababura înțepinută de emanații, patimile puterii și înnoirea vechii nomenclaturi cu toată opacitatea și osinza ei, cu minciuna și promisiunile...

Si colinde, colinde, colinde fără colindători.

Lăudați și cîntați...

Cică a fost o revoluție, într-un decembrie al cărui mori tot strigă din morminte; cine a tras în noi, unde sînt vino-vății, ce-ați făcut cu visele și singele nostru?

Răsura cu ghîmpi. Ce mai vor morții? Ce mai vor răniții? Ce mai vreți voi cei care... Timisoara? Păi ce, asta-i buricul pămîntului? Brașovul? A fost ce-a fost! Bucureștiul? Spălați domnilor reziduurile Revoluției. Avem democrație, ne-am ales, gata!

De-acum, colinde, colinde, colinde.

Lăudați și cîntați...

Ei și ce e cu manevrele armatei, chiar de nașterea Domnului. Renaște armata, conce-

tăteni! Ei și ce e cu S.R.I.-ul în care revin foștii șefi securiști? Mărunțișuri domnilor, mărunțișuri! Și ce-i dacă tezele noti Constituții sînt pe scheletul... — e un schelet domnilor — pentru că o putere e slabă fără puterea unui om care să țină în frîu totul și pe care nu trebuie să-l numim dictator (chiar dacă îndeamnă la „luptă deschisă, domnilor!” — pentru ce și pentru cine?).

Pentru vremea colindelor...

Lăudați și cîntați...

Cînd au mai murit românii pentru pămînt? În decembrie trecut, nu! Au murit pentru... Piața Universității (?). Dăm, concetățeni, legea funciarului, vă dăm ogoare fără haturi și... vă mai dă gazda mare, statul, indicații că le are în combine și tractoare, bogății în... plugușoare la televiziune.

Lăudați și cîntați...

Minați mări!

Hăaaai, hăaaai!

Traian SUCIU

ENERGIA... REFORMEI

Ca și multe altele, energia electrică a fost „raționalizată” în ultimii ani ai dictaturii: cota era atât de mică, încît aproape întreaga cantitate consumată în gospodării era plătită cu prețuri considerate de toată lumea uriașe (3 lei, apoi 2,5 lei/kW). Ianuarie '90 a adus, ca dar al revoluției, prețul de 0,65 lei/kW pentru consumul casnic, scăpîndu-ne de stress. Consumul industrial a avut și are un sistem complex de tarifar. Ca atare vom lua drept punct de reper tariful simplu, pentru consumatorii de joasă tensiune (pînă la 1 000 V). În domeniul industrial, lucrurile au devenit interesante abia în octombrie, cînd de la 1,14 lei/kW prețul s-a stabilit după un tarif unic la 0,80 lei/kW. Măsura a nedumerit pe multă lume și pînă acum nimeni nu a reușit să ne explice coerent baza ei economică. Și nici timpul de aplicare: prin hotărîrea nr. 1109/18 octombrie a guvernului, care este în vigoare, prețul energiei electrice consumate industrial (furnizată la joasă tensiune) este de 2,23 lei/kW.

Încercăm să aflăm amănun-

te suplimentare de la dl. Werner Müller, șeful serviciului de furnizare a energiei electrice de la I.R.E.S. Despre modul de stabilire a noului preț amănunte nu există: „el a fost pur și simplu stabilit de guvern, fără negocieri, implicarea ministerului de resort fiind minimă. Prețul nu este preferențial pentru consumatorii industriali de stat sau privați — cum umblă zvonul prin oraș — ambele sectoare fiind supuse aceluiași regim „democratic”. În anul 1990 nu s-a mai întrerupt furnizarea de energie electrică în mod intenționat, toate întreruperile fiind determinate de avarii în sistem. Consumul casnic va fi în continuare (nu se știe cît timp!) taxat cu 0,65 lei/kW și reprezintă cam 10—14 la sută din consumul total al județului. În timp ce consumul casnic a crescut, cel industrial a scăzut cu aproape 30 la sută (simbata liberă ar fi „răspunzătoare” de maximum 15 la sută, restul aparținînd... cointeresei în muncă și închiderii unor secții). La nivel de țară cererea de energie electrică depășește consumul și se pare că anul acesta nu va

aduce modificări de substanță. Nici în acest an (1991) nu se va practica întreruperea intenționată a furnizării energiei electrice. Și cam atât...! „No-utate” ar mai fi doar faptul că la nivel național a luat ființă și este în stadiul de organizare regia autonomă a energiei electrice — RENEL — care se pare că nu va aduce decît schimbări de organizare la nivelul structurilor actuale, de natură tehnică.

Dincolo de asta, nu ne rămîne decît să așteptăm ziua cînd statul va renunța la „dărnicie” și nu va mai „subvenționa” diferența de preț între consumatorii industriali și cei casnici și vom plăti kilowatul cu... 2 lei. Cînd o vom trăi va trebui să reabilităm cota și prețul la curent al defunctului Ceaușescu. Cum altfel, dacă guvernul afirmă că noul preț se apropie de valoarea reală a energiei electrice? Deci, măsura Ceaușescu a avut o bază economică, obiectivă?! Oare cît la sută din noul preț reprezintă salariile minerilor care nu scot cărbune pentru termocentrale, forțînd importul pe valută din U.R.S.S., Germania etc.?

Eugen IORDĂNESCU

„Trebuia să fac ceva”

Interviu cu d-l SORIN MARPOZAN, președintele Societății Comerciale SRL „LOGIC”

D.T.: Cînd ați plecat din România, d-le Marpozan?

S.M.: În 1982.

D.T.: Unde lucrați atunci și ce a determinat această hotărîre?

S.M.: Lucram în cadrul O.J.T. Sibiu, mă ocupam de turismul internațional. „Colaborarea” obligatorie cu Securitatea devenise atât de „strîn-

să”, încît n-am mai putut suporta. Am profitat de-o ocazie, poate unică în viața unui om, și am plecat în Israel, după mai multe tentative de obținere a pașaportului. Bănuiți cine nu era de acord. Totuși, pînă la urmă mi l-au dat, fără să fi avut din partea mea promisiunea revenirii în patrie.

Din Israel m-am dus în

Grecia. Aici am fost ghid, șofer, om de serviciu la un hotel, profesor meditator de limba franceză. Toate, în așteptarea vizei de intrare în S.U.A. Pînă la urmă mi-am văzut visul împlinit. În America am făcut tot posibilul să mă specializez în informatică, ple-

(continuare în pag. a II-a)
Dorin TEODORESCU

Grevă la... „Bufnița”

Cu toții am așteptat noul an cu multă speranță, în ideea că trecerea în 1991 este o trecere spre mai bine. Fiecare din noi tinjîm după liniștea care ne lipsește, fiecare din noi speră că vor putea fi uitate viitoarele conflicte. Dorim ca și acasă și la locul nostru de muncă să existe înțelegere, viața noastră să aibă un curs firesc din care să lipsească răutatea. Același lucru l-au dorit și angajații de la restaurantul „Bufnița”, dar din păcate situația existentă aici i-a împins la grevă.

Ce s-a întimplat de fapt:

O.J.T.-ul s-a transformat în mai multe societăți comerciale. Una din ele este Societatea Comercială „Cibinium”, de care aparține și restaurantul „Bufnița”, unde nemulțumirile personalului au dus la declanșarea grevei.

Prin adresa nr. 9919 din 28 dec. 1990 înalutată consiliului de administrație al societății „Cibinium” angajații restaurantului „Bufnița” își justifică acțiunea: Revendicările

(continuare în pag. a III-a)

Dan Ioan BOGDAN

Zorii noului an: același soare, același nori, doar puțin schimbați de un vînt care nu mai știe nimeni de unde bate...

47823

Comunicat aminat...

... pentru că am sperat, până în ultima zi a anului ce de curind s-a încheiat, să vină Moș Crăciun și la copiii noștri.

Conducerea S.I.P. Sibiu este pusă în situația de a anunța cu mult regret, că toate demersurile făcute pentru a obține fondurile necesare cumpărării de cadouri pentru copiii celor ce lucrează în învățământ, au eșuat. La originea acestui eșec stă în primul rând faptul că vechea conducere a fostului sindicat al învățământului, nu a schițat până în prezent nici cea mai mică intenție (din momentul în care această conducere a fost contestată) de a face o informare în fața adunării generale a celor ce ani de zile au cotizat la acest sindicat și aveau dreptul măcar acum să afle, modul în care au fost gestionate fondurile și patrimoniul sindicatului. S-a aflat din alte surse că o sumă în valoare de 400 000 lei ar fi fost vărsată în contul „Libertatea”, iar restul de aproximativ 250 000 lei nu pot fi deblocați întrucât singura persoană care are acces la acest fond și se pare că și dispune de el după bunul plac este d-nul N. Presecan, fost șef al Serviciului Personal al Inspectoratului Școlar Județean Sibiu, actualmente promovat în minister.

S.I.P. Sibiu, care este singura organizație din învățământul sibiuan cu personalitate juridică, ce și-a făcut publică existența și a acționat până în prezent în interesul tuturor celor ce lucrează în învățământ, membri și nemembri ai acestui sindicat, a propus ca suma existentă sau parte din ea să fie folosită pentru a cumpăra cadouri tuturor celor ce au contribuit la acumularea ei, asumându-și responsabilitatea acestei acțiuni. Propunerea, dacă nu a fost tratată printr-un refuz direct, a fost în realitate respinsă prin modul în care d-nul N. Presecan a înțeles să răspundă la ea. Acceptând ca din fondul existent al fostului sindicat să fie folosită în scopul amintit doar suma de 50 000 lei (sumă derizorie ținând seama de prețurile actuale și cei peste 1 300 de copii) a promis că lasă o procură soției pentru a scoate această sumă de la C.E.C., știind bine că acest lucru nu e posibil.

Iată deci că nu numai odiosul a fost și este vinovat de ne-cazurile noastre. Este evident că unora le-a plăcut și le-a priit totalitarismul și s-au obișnuit atât de mult să-l practice încât îl mai practică și în ziua de astăzi.

În speranța că Anul Nou va aduce mai multe bucurii celor ce au menirea să sădească în mințile și în sufletele copiilor tot ce are mai bun și mai frumos acest popor, urăm slujitorilor învățământului din județul Sibiu, multă sănătate, noroc și tradiționalul LA MULȚI ANI!

Consiliul de Conducere al Sindicatului

Învățământului Preuniversitar al Județului Sibiu

Micul dicționar enciclopedic reține la numele **Emil Bodnăraș**: (1904—1976, născut la Iaslovăț, jud. Suceava), militant comunist român. Membru al P.C.R. din 1934. Arestat și condamnat la zece ani muncă silnică, a fost deținut la Doftana, Aiud, Galați, Brașov (1934—1942). Membru al grupului de conducere operativă a P.C.R., care a organizat insurecția națională armată din august 1944. Membru al C.C. al P.C.R. (1945—1976). Membru al Biroului Politic (1948—1965), al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent (1965—1974) și al Comitetului Politic Executiv (1974—1976) al C.C. al P.C.R. General de armată (din 1951). Ministru al forțelor armate (1947—1956). Vicepreședinte (1954—1965) și prim-vicepreședinte (1965—1967) al Consiliului de Miniștri. Vicepreședinte al Consiliului de Stat (1967—1976). Erou al Muncii Socialiste (1959). Erou al Republicii Socialiste România (1974).

Dicționarul explicativ al limbii române scrie la cuvântul **ceauș**: 1. funcționar inferior la țară, care îndeplinea funcția de ușier, de curier sau aprod al curții; 2. nume dat, în evul mediu, în Țara Românească și în Moldova, unor funcționari publici: a) șef al unei cete de slujitori; b) căpetenie de surugii; c) căpetenie vinătorilor domnești; d) aprod, 3. învechit om...

CEAUȘU DE LA SADAGURA

viciu la sinagogă — din turcescul cavuş = ceauș.

Ni s-a spus de către propaganda de partid că omul care ar fi organizat insurecția armată de la 23 august 1944 (chiar, în descrierile comuniste ea se reducea la arestarea lui Ion Antonescu) a fost Emil Bodnăraș, atunci sub numele conspirativ **ing. Ceașu**.

Despre personaj mai putem adăuga amănunte semnificative. A urmat Școala militară de artilerie Timișoara, inițial ca elev t.r. (termen redus). A făcut cerere pentru a fi trecut în anul II spre a deveni ofițer activ. La 1.VII.1927 a absolvit școala, ca sublocotenent activ, fiind printre primii în promoție. Deși ar fi avut dreptul să solicite o garnizoană într-un oraș mare, spre surprinderea generală a solicitat Regimentul 12 artilerie Sadagura, unul din regimentele cu caracter oarecum disciplinar. După un an de stagiul la regiment, face școala de artilerie Timișoara, după care generalul Caralont îl recomandă să fie utilizat ca ajutor la Biroul II informații, deoarece cunoștea perfect limbile rusă și ucraineană. În perioada în care a urmat școala specială de artilerie devine suspect colegilor, datorită su-

(urmăre din pag. 1)

cind de la meseria mea de bază cibernetică.

D.T.: Ce ai simțit când ai auzit că, în România, a căzut Ceaușescu?

S.M.: Trebuie să vă spun că n-am crezut niciodată, până atunci, că acest lucru este posibil. Bănuiam posibilitățile Securității de a preîntîmpina orice tentativă de destabilizare a „ordinii” ceaușiste și nu credeam poporul român capabil de a răbufni. Totuși, ceva s-a întîmplat în virful Securității, iar poporul a fost în stare să distrugă digul ce acumula în spatele lui nemulțumirea, sărăcia materială și spirituală, toate îmbrăcate în haina urii. Am suferit un adevărat șoc fizic la aflarea veștii căderii dictatorului. Poate n-o să mă credeți, în acel moment, am eliminat o piatră de la rinichi.

D.T.: Care era starea dumneavoastră de spirit ca emigrant în S.U.A.?

S.M.: În America am înțeles foarte repede că nu reușești decît dacă te pui serios pe treabă. Am muncit mult. Totuși, cum să vă spun, în forul meu interior „am nemulțumit. Am auzit de unele șicane la care erau supuși familia mea și cunoscuții apropiați, iar dorul de țară mă sufoca. Ideea că nu voi putea reveni niciodată în România mă stresa enorm.

D.T.: Și totuși, minunea s-a întîmplat...

S.M.: Da. N-am cuvinte să vă exprim cît am fost de fericit.

D.T.: Cum a fost primul contact cu noua Românie?

S.M.: Am revenit în iunie '90, după evenimentele care, după șase luni, puneau, din nou, România pe prima pagină a presei mondiale. Dar, ceea ce n-au înțeles mulți dincolo, eu am putut s-o fac aici. Mi-am dat seama că in-

tate umană. Un profesor de marxism, o să vă pară curios, mi-a spus că tinerii trebuie învățați să facă bani. Bineînțeles, e simplist spus, dar, ideea că pregătirea managerială este de bază pentru formarea specialiștilor în orice domeniu economic se bucură de-o largă recunoaștere în universitățile americane.

D.T.: Și ați pornit la drum...

S.M.: Da. Am organizat, în luna august, o expoziție cu echipament de calcul I.B.M., apoi a luat ființă Societatea Comercială „LOGIC”, cu cele două sedii, în Sibiu și în București.

D.T.: Autoritățile române v-au sprijinit?

S.M.: N-aș putea spune, dar, până la urmă, m-am convins că nu este o soluție să apelez pentru orice problemă la autorități. Ce-ar însemna asta? Reîntoarcerea la modelul comunist, cînd orice întreprindere trebuia să fie rezultatul unei hotărîri a unui organ central. Astfel, împreună cu colaboratorii mei, am pus pe picioare o Societate Comercială și sperăm ca toți cei interesați în echipamentele de calcul electronic să apeleze la serviciile noastre.

D.T.: Cu ce gânduri ați păsît în Noul An?

S.M.: Optimiste. Cred că ceea ce se petrece acum în România, eufemistic vorbind, deruta politică a unei largi părți a populației, generatoare de haos social, nu se poate evita. Dar, acest haos poartă germenii viitoarei societăți românești civilizate numai în măsura în care fiecare om este convins de necesitatea aportului său conștient la rezolvarea unei game întinse de probleme, politice, economice și sociale. Or, asta presupune un sistem informațional pertinent și realist, discernămint, dorința de a acumula cunoștințe cît mai multe pentru a stopa inerția în gîndire și acțiune, imprimată de comunism. Fiecare să se autoanalizeze pentru a-și da seama unde se află în privința percepției fenomenului social-politic și să se gîndească că de noi, cei angrenați în diferite activități, astăzi, depinde, viitorul copiilor.

D.T.: D-le Marpozan, vă felicit pentru dovedă concretă de curaj, participînd la înființarea unei firme în România de astăzi, ce-și va putea arăta, peste cîțiva ani, contribuția la implicarea informaticii, tot mai mult, în viața noastră. La mulți ani!

S.M.: Vă mulțumesc. Aceeași urare. La mulți ani! o ațesez și eu, ziarului „21 RADICAL”.

Ion UNGUREANU

Bătrînul Ciociu

Ne-a vizitat la redacție dl. Ciociu Ilie, 77 de ani, din Apoldu de Sus cu speranța că îl vom putea ajuta cumva.

„Sînt un om necăjit, bătrîn și bolnav care are mari probleme. Cu ajutorul unor oameni buni am primit o locuință pe str. 9 Mai la nr. 9. A fost foarte greu pentru mine să mă acomodez cu viața de oraș. Este tare greu fără cunoștinți, fără vecini, fără un zîmbet alcuiva pentru tine. Am o pensie de 1 400 lei și credeți-mă, nu îmi ajunge. Gazul, lumina, taxele comunale și toate celelalte sînt tare scumpe. Despre mîncare ce să mai zic (aici, un oftat adînc a subliniat cele spuse — n.n.). M-am aflat mult prin spital, acolo am fost cît de cît îngrijit. Singurătatea mă omoară. Acasă, la Apold am un copil cu care nu m-am prea înțeles, el locuiește acum în căsuța pe care am avut-o. Are numai o cameră și grinzile sînt rupte, acoperișul strîcat, nu are nimeni grijă de ea. Nici fiul meu care locuiește acolo nu pune mîna să îndrepte ceva. Dorul ăsta de casă mă omoară, mă macină. Poate lumea o să spună că bătrînul Ciociu este neresor. Am vrut la oraș, acum vreau înapoi. Adică mă plimb. Dacă ar ști ei ce-i în sufletul meu. Să-mi faceți o hirtie și să o trimiteți la MINISTER că poate mă ajută cei de acolo.

Tot ce-mi doresc este să mă întorc acasă la Apold că zile multe de trăit nu mai am, da' vreau să mor în liniște, ACASĂ. Poate mă ajută cei de la Demolări cu niște grinzi, ceva cărămidă, țigle și ce mai trebuie să-mi pot ridica o cămaruță la Apold, cu ajutorul vecinilor, că un mare bine mi-ar face. Încolo să dea Dumnezeu sănătate la toți oamenii buni!”

Aici s-a încheiat tristul discurs al bătrînului Ciociu care speră că noile noastre ministere se ocupă și de sufletul nostru. Poate OAMENII care conduc județul acum, vor găsi o fărîmă de înțelegere pentru „bătrînul Ciociu” și-l vor ajuta să-și petreacă ultimele zile ACASĂ la Apoldu de Sus unde sufletul lui se simte liniștit.

Dan Ioan BOGDAN

Ameteala ca sursă de conectare sau deconectare de la viața politică Foto: Radu DUMITRU

PROCESUL COMUNISMULUI

Sas și chiabur nr. 1 al Sibiuului (II)

La marele eveniment, Revoluția, pentru că eram bătrîn și bolnav, nu am putut pleca, alături de fiul meu și cei mulți, în stradă. Am fost nevoit să stau în fața televizorului. Am plîns de bucurie și am fost mîndru că aparțin unei generații care a izbucnit să înlăture un regim urît de tot poporul. Speranța este mare, dar iată revoluția mult așteptată seacă în nisipuri și am rămas din nou dezamăgit. O altă speranță apare. Fiul meu, după ce a stat la coadă la chioscul de ziare, apare cu ziarul „DIMINEAȚA”, o publicație locală care ne dă din nou curaj. Îmi spune fiul: „Uite tătucule ce scrie: se înlătură toată nomenclatura, se va da pămîntul înapoi țărănilor, vom putea pune din nou gospodăria la punct, vom cumpăra vite în grajdurile goale... Se va da comerț liber, vom putea pune și noi restaurantul la punct, ajuns acum de risul lumii”. Vorbe goale, promisiuni și nimic nu se împlinște. Și așa trec așa-zisele alegeri și vine 13-15 iunie, o nouă speranță. Îmi zic: S-a ridicat tineretul și studenții. Este adevărat că nu am fost de acord cu pagubele pricinuite, dar vrei să faci o revoluție în șoaptă? Iată însă că au apărut minerii, chemați să facă „ordine” cu bite și răngi, conduși de unele persoane ușor de identificat. Am urmărit și acest eveniment la televizor, auzindu-i pe vechii reporteri comentînd că grupuri de țigani, huligani, bătăuși și escroci vor să destabilizeze liniștea și ordinea. Am rămas uimit și m-am întrebat: oare acest București este populat de sute de mii de țigani, huligani și hoți? Minerii, cu bitele lor, au reinstaurat vechiul ordin neocomunist la loc.

Dar iată că într-o bună zi apare fiul cu nepotul și îmi spune: „Tată, am venit să-ți stringem mîna, am pierdut toată speranța, nu vrem să ne irosim viața ca dumneata”. Mi-au strîns mîna și au plecat în lume. Cum fata mea împreună cu ginerele o luaseră înainte din loc, am rămas singur, fără speranță, fără copii, fără nepoți.

Nu regret că am pierdut toată averea, nici că am trăit o viață fără țel și rost, regret numai că am pierdut familia și toată speranța.

Iar țara noastră, România trebuie să regrete exodul intelectualității românești atît de necesară la conducerea noii țări democratice. Să regrete exodul populației evreiești, buni comercianți, cu legături internaționale. Să regrete exodul sașilor și svabilor, buni gospodari, care prin administrarea gospodăriilor au fost un bun exemplu pentru frații lor români.

V-a scris fiul sasului loial armatei și țării române, fără speranță.

Daniel SCHEMM

Sibiu, str. Livezii nr. 61

N.R.: Omul Schemm, cu ocazia Sfințelor Sărbători, ce au trecut, vă dorim numai bine și să sperăm, totuși să sperăm, că în acest an, națiunea română se va deștepta.

● Domnul Podia Alexandru declară că renunță la calitatea de membru al p.c.r. Dînsul ne scrie: „Cu ocazia anunțării scoaterii în ilegalitate a p.c.r., în 12 ianuarie 1990, am înțeles că acest partid a ieșit din arena politică pentru totdeauna și ca alare mi-am ars carnetul de partid. Ce a fost după aceea s-a înscris în scenariul general”. Așa este!

(C. P.)

De cîte ori citeam în presă sau auzeam la radio și televizor, laude aduse (știm cu toții cui) mă simțeam jignit în capacitatea mea de înțelegere și mă întrebam: cum este posibil să confecționezi și să pui în circulație asemenea minciuni fără să-ți crape obrazul de rușine? Nu știu nici acum răspunsul. Ba, chiar sînt mai departe de el ca înainte (il vor da, poate, istoricii, sociologii și psihologii). Nu vrem să fim luați drept proști. Am convingerea că este vorba de nerușinare (se poate scrie și: tupeu, îndrăzneală, obraznicie, gafă, eroare, înșelăciune, trădare a principiilor morale, trădare a intereselor naționale). Se pare că defunctul pingelică și-a luat căputa și a rămas printre noi talpa. Chestie veche în treburile politicești: Kleon, unul dintre primii demagogi în Atena lucra în bransă, era tăbăcar.

În timpul guvernării național-socialiste în Germania, buletinele politice, la radio

Berlin, erau prezentate într-o emisiune ce purta numele reținut în titlu (evident, fără... Roșianu). La sfîrșitul războiului Fritzsche a fost arestat și adus în fața tribunalului de la Nürnberg. El nu a recunos-

ține, totuși, că Fritzsche, Streicher, Schirach, Rosenberg au fost propagandiști ai satanei, care au pregătit terenul pentru acțiunile criminale ale național-socialismului și pentru inducerea în eroare a poporului german.

După ocuparea Tv.R., în decembrie '89, redactorii emisiunii televizate, azi travestită în actualități: Cornelius Roșianu, Petre Popescu, George Marinescu au recunoscut că au spus minciuni pînă atunci. Un tribunal similar celui de la Nürnberg poate, deci, pronunța o pedeapsă împotriva lor. Acești propagandiști ai satanei își continuă rolul nefast în slujba aceleiași ideologii, întruchipată în ucigașii stăpînilor anteriori.

Timpuș va dovedi că activitatea de neinformare și dezinformare a lui Roșianu et co. este îndreptată împotriva democrației și a intereselor majore ale națiunii române.

I. U.

Vă vorbește Hans Fritzsche... Roșianu

cut că ar fi avut știință că difuzează minciuni. Și a rămas inflexibil pe această poziție. Tribunalul l-a achitat pentru că nu a putut să delimiteze clar propaganda de război de jurnalistică normală. Literatura referitoare la procesul de la Nürnberg re-

Grevă la... „Bufnița”

(urmăre din pag. I)

cuprinse în adresa de mai sus sînt următoarele:

1. Eliminarea din cadrul colectivului de salariați ai restaurantului „Bufnița” a domnului Munteanu Florian.

Motivarea cererii: Postul pe care a fost angajat dl. Munteanu Florian nu a fost scos la concurs conform legislației în vigoare, privind angajarea și promovarea personalului pe criterii de competență; domnul M.F. nu corespunde nici din punct de vedere al vechimii nici al specializării; deși a fost trecut prezent în conducă timp de două luni, domnul M.F. a lucrat doar cîteva zile și acestea numai în luna decembrie; după criterii de eficiență economică restaurantul „Bufnița” poate funcționa cu un singur șef de unitate și nu cu doi și cu un șef de sa-

lă în afara personalului de execuție.

În cazul în care „Societatea” nu ne satisface aceste revendicări, salariații restaurantului „Bufnița” intră în grevă și vor lupta prin toate mijloacele legale pentru soluționarea favorabilă a revendicărilor cerute.

În urma discuțiilor purtate cu greviștii am înțeles că situația este mai complicată decît pare la prima vedere.

„Dorim să muncim, să acordăm o mai mare atenție calității serviciilor noastre. Nu credem că este nevoie de doi șefi de unitate (dl. Munteanu F. fiind cel de-al doilea - n.n.), ar fi o încălcare inutilă a schemei de funcționare a localului”.

Sau: „Nu înțelegem de ce conducerea societății „Cibinium” insistă atît de mult pentru instalarea d-lui Munteanu. Acest lucru ar fi trebuit făcut în urma unui concurs bazat pe criterii de competență. Poate este vorba de o pilă”.

„Nu avem nevoie de al doilea șef, avem nevoie de femeii de serviciu. Nu este posibil ca să facem curățenie și să servim clienții în același timp”.

„În urma protestului nostru am fost amenințați de dl. director Alexe care ne-a spus că dacă nu acceptăm această variantă (cu Munteanu Florian) va face restructurări în

rîndul personalului și ne vom căuta de lucru. Ne-a spus că dacă facem grevă o să plătim noi și că ne va „aranja” pe toți”.

Oamenii de aici socotesc impunerea celui de-al doilea șef de unitate un abuz și nu se justifică din punct de vedere economic.

În dialogul care a avut loc între noul șef de unitate și subordonați, argumentele au fost de partea greviștilor.

La cele cîteva întrebări pe care le-am pus, dl. Munteanu mi-a răspuns cu totul altceva încercînd să devieze discuția. Argumentul suprem pe care dl. Munteanu l-a adus în sprijinul nimirii d-sale: „Venirea mea aici a fost legată de intrarea unității în reparații”. Argument care mi se pare o glumă.

Cei care au intrat în grevă au încercat în repetate rînduri să discute problemele și cu dl. director Alexe care îi evită și refuză un dialog clar și cinstit cu acești oameni, care doresc să muncească bine și mai eficient.

Poate totuși pînă la urmă dl. Alexe își va rupe puțin din prețiosul d-sale timp și va lămurii o situație care tinde să se agraveze. Că de directorii nu mai sînt ca înainte...

P.S.: Aflăm în ultima clipă că dl. Alexe abia luni are timp de „discuții”... și pînă luni...

«GLOBRI» ÎN POMUL PRIMĂRIEI

27 decembrie 1990, „Strand” și „Valca Aurie”. Cum au înțeles unii să întîmpine Anul Nou... Cine? Puțeti răspunde și dumneavoastră.

Foto: Radu DUMITRU

Muzeul Civilizației Populare din România

cu sediul în Sibiu, Piața Mică nr. 11

angajează prin concurs:

● **INFORMATICIAN** cu studii superioare de specialitate, vechimea în informatică cel puțin 10 ani, vorbitor de limba germană și cunoscător al limbii franceze.

Relații suplimentare la sediul instituției, telefon 1 18 06. — 1 —

Societatea Comercială „Orient” Sibiu

aduce la cunoștința publicului:

Începând cu data de 4 ianuarie 1991 s-a deschis primul local de societate, situat în Calea Gușteriței nr. 61, telefon 3 58 62, oferindu-vă băuturi alcoolice, răcoritoare, dulciuri, preparate din alcool și cafea, produse de patiserie, țigări fiind mărfuri de import și indigene. Localul funcționează după următorul program:

- zilnic orele 9—24;
- vineri, sâmbătă non-stop;
- luni închis.

Conducerea vă transmite sărbători fericite și tradiționalul „La mulți ani!”

— 2 —

Exceptând politica externă „ocupată” de problema Golfului, unde deocamdată abundă amenințările belicoase și demonstrațiile de forță, liniștea sărbătorilor sfârșitului de an a fost „periclitată” de două interviuri luate domnilor Brucan și Pleșu. Ambii reprezintă două interesante destine politice, în sens invers, caracteristice pentru politrucul și omul de cultură al societății românești.

Domnul Brucan învechit în reiele mai multor tranziții se dovedește a fi abil și capabil să cadă mereu „în piciorare”, indiferent de regim. Având intuiția unor evenimente care se precipită, l-am văzut mereu apărând în momente de criză, fără a avea puterea de a stabili cu certitudine... unde este domnul Brucan. Poziția rămâne întotdeauna ambiguă, neclară, dar în măsură să-l ferească de o ruptură definitivă cu fostul, actualul, sau viitorul regim. Astfel că indiferent de evoluția evenimentelor, domnului Brucan îi va rămâne mereu un fel de „vedeți, v-am spus eu...”. De fapt este vorba de o personalitate ieșită voluntar din politica activă pentru a se sustrage responsabilității celor din eșalonul său, dar și pentru a putea reveni. Cert este

Două destine politice

că în acest moment, în fond și esență, aparițiile d-lui Brucan nu fac altceva decât să întărească pozițiile F.S.N.-ului.

O traiectorie inversă și poate previzibilă are însă Andrei Pleșu, ajuns în marea politică de la marea cultură și un moment de curaj, pe care puțin l-au avut sub Ceaușescu. Deși amendabile motivele pentru care a acceptat un portofoliu în guvernul Roman și susceptibile de interpretări, actuala demisie ne face să credem că avem de-a face cu o personalitate care a crezut că poate face politică culturală fără să fie revendicat de vreun partid sau curent politic. Aducând, deci, prin mlaștinile puterii prestigiu, onestitatea sa și un strop de „minima moralia”. Din cele transparente cu ocazia „SIMPOZIONULUI NOICA” de la Păltiniș se putea chiar bănuia că Andrei Pleșu refuza ideea demisiei tocmai prin iluzia pe care și-o făcea, că în acel guvern poate să rămână o individua-

Mica publicitate

PIERDERI

Pierdut portmoneu cu pașaport german pe numele Fleps Hans. Adresați Cisnădioara nr. 232. Bună recompensă, până la 200 mărți. (2670)

● Pierdut legitimație serviciu eliberată de Întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu, pe numele Mathes Brigitte. O declar nulă. (2678)

● Pierdut legitimație serviciu, eliberată de Întreprinderea „Flaro” Sibiu, pe numele Cojocaru Nelu. O declar nulă. (2659)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

● Vind medicamente ferrosanoli duodenali. Informații, telefon 6 28 72.

● Vind video player sigilat în valută. Preț 400 D.M. Telefon 3 87 52, după ora 16. (2668)

● Vind televizor alb-negru. Telefon 3 48 53. (2669)

Vind microbuz WV LT 28, 1982 — 44 000 km pentru mărfuri. Telefon 3 21 66. (1671)

● Vind combine muzicale, picup, radio, egalizator, dublu casetofon. Sibiu, str. Podului 8. (2675)

● Cumpăr franci francezi sau dolari. Telefon 2 54 49. (2679)

litate aparte. Sofismul politic, deci raționamentul greșit își are sursa în greșeala d-lui Pleșu de a crede că un termen mediu corect (deci personalitatea sa) poate converti o premisă majoră greșită într-o concluzie viabilă pentru societatea românească. În acest caz, premisa majoră o constituie F.S.N.-ul (și tot compromisul adus de acesta) intrupat în cei ce-au ales guvernul, domnii Iliescu și Roman. Indiferent de ce reprezintă în sine o personalitate, acceptarea unui post într-o asemenea selecție înseamnă implicit și a da girul pentru sursa respectivei selecții.

O asemenea atitudine a fost de natură să compromită poate viitorul politic și credibilitatea unor personalități precum domnii Minzat, Caramitru, Dinescu și alții. Andrei Pleșu ar fi intrat în aceeași zodie dacă nu ar fi existat curajul gestului. Până acum păstrat de guvern precum „sfintele moaște” și prezentat astfel în Occident (de altfel era cel care mai oferea cit de cit credibilitate celorlalți din echipă), el pune capăt unei „confiscări” resimțită drept ilicită de toată intelectualitatea română.

Lucian FILIP

● Cumpăr urgent dicționar român-francez, francez-român și manual pentru învățat limba franceză fără profesor. Telefon 1 49 39. (2660)

● Cumpăr vită yodurul pentru ochi. Telefon 2 11 32, orele 19—20. (2662)

● Cumpăr cărți politiste, aventuri diverse și franceză, engleză. Telefon 3 24 12, între orele 16—20. (2680)

● Cumpăr storcător fructe. Telefon 1 79 45. (2682)

● Cumpăr urgent autoturism în stare de funcționare pe valută până la 900 D.M. Telefon 1 71 34. (2681)

● Vind Renault 18 avariata, sau piese de schimb. Telefon 3 23 65, după ora 15. (2683)

Cumpăr pe valută sau lei obiecte vechi: păpuși cu cap de porțelan, celuloid sau material textil, mobilier și veselă pentru păpuși, jucării din tablă (trenulețe, mașini etc.), atlase geografice înainte de anul 1800. Telefon 3 45 17, între orele 8—10. (2676)

DIVERSE

● Filmări video ocazii — Panasonic. Calitate garantată. Telefon 3 21 13. (2672)

● Doriți să obțineți viza pentru Germania începând cu 7 ianuarie 1991? Adresați-vă zilnic la telefon 3 84 77. (2673)

IMPEX SIBIU — transport persoane în Germania și retur cu autocar Mercedes. Prima plecare — 10.1.1991 — preț convenabil. Informații, telefon Sibiu 3 17 08 și 3 27 43, orele 8—16; Mediaș, telefon 2 34 57, orele 10—18. (2667)

● Ofer bună recompensă pentru cedare contract I.L.D. Telefon 1 29 92. (2642)

DECESE

Pios omagiu de dragoste și prețuire pentru bunul nostru soț și tată

† **MARIN ȘOMȘAG**

— 36 ani —

a cărui trecere în neființă ne-a lăsat cu inimile pustii-te de dor și durere.

Înmormintarea va avea loc astăzi la ora 13. Plecarea de la Centrul de dresaj din Dumbrava Sibului.

Lucia și Luli

„Ivirea mea n-aduce nici un adaus lumii / Iar moartea n-o să-i scadă rotundul și splendoarea / Și nimeni nu-i să-mi spună ascunsul tîlc al spumii / Ce rost are venirea? Și-acum ce sens plecarea?”

Un gând pios bunului meu prieten

† **MARIN ȘOMȘAG**

— 36 ani —

Dan

Un ultim omagiu celui care a fost

† **FAZEKAS KAROL**

Sintem alături de familia îndoliată.

Vecinii de scară

Sintem alături de colegul nostru **Răulea Dumitru**, la durerea pricinuită de decesul mamei sale.

Odihnească-se în pace.

Serv. P.P.U.P. I.P.A.

Sibiu

(2674)

ACTIVITATE DIPLOMATICĂ FEBRILĂ ÎNAINTE DE FURTUNĂ

Ierusalim (2 ianuarie 1991) — Cu 13 zile înainte de expirarea ultimatumului O.N.U. adresat Irakului, Israelul în fața amenințărilor verbale irakiene și-a înăsprișit tonul. David Levy (ministru de externe) a spus: „Israelul va riposta cu brutalitate în cazul unui atac”. Președintele francez Mitterrand a declarat în prima zi a anului: „Franța va căuta până la sfârșit pacea, fiind gata și pentru eventualitatea războiului”. Luxemburgul, care deține președinția Comunității Europene în acest trimestru, inițiază posibilitatea unei discuții directe cu Hussein. Genscher (vicecancelar și ministru de externe german) a opinat: „Europenii trebuie să-și asume un contact cu Irakul”. La Cairo s-au întâlnit miercuri miniștrii de externe din Egipt, Siria și Libia. Într-un interviu dat postului de televiziune „Euro 1”, Kaddhafi (liderul libian) a apreciat că: „nici măcar cauza arabă nu merită război”. Regele Hussein al Iordaniei și-a început un turneu european, Londra fiind prima etapă. Bush și-a reluat consultările cu principalii săi colaboratori, între care secretarul de stat Baker ce a fost trimis în

Golf pentru a facilita o eventuală întâlnire cu Irakul înainte de data de 12 ianuarie propusă de Hussein. În Pakistan, unde se află într-o vizită de două zile, Velayati (ministru de externe) a declarat: „Iranul va rămâne neutru în caz de război”. Cu toate acestea este curioasă începerea manevrelor iraniene în perioada 10—20 ianuarie 1991, la granița cu Irakul. Încă se mai speră o eliberare a Kuwaitului în ultima clipă.

FLASH

● **Bulgaria fără benzină.**

De trei luni posesorii de autoturisme bulgari aveau raționalizată benzina (30 litri lunar) dar anul nou le-a adus o neplăcută surpriză: sistarea livrării din cauza embargoului asupra Irakului și reducerea livrărilor sovietice.

● **„Beretele negre” în acțiune.** Armata sovietică a ocupat tipografia din Riga, a P. Comunist Leton, unde se tipăresc toate zările letone. Tipografiile au refuzat să mai lucreze pentru Partidul Comunist.

● În noaptea de 29 spre 30 decembrie 1990 în Israel au sosit 11 avioane cu eraigranți din U.R.S.S. folosind ca puncte de tranzit: Varșovia, Budapesta și București. În ultima săptămână a anului trecut au sosit în Israel 12 000 evrei adică tot ațitia cîți au sosit de la începutul anului.

Rubrică de Emil PORIME

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Dan Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILIP — învățămînt-cultură (1 59 98); Eugen IORDANESCU — evenimente (1 81 18); Radu STANESCU — secretariat red. (1 81 18).

Vineri, 4 ianuarie 1991

9.00 Video-satelit. 10.00 Actualități. 10.15 Horoscopul zilei. 10.25 Avangardieră. 10.35 Orașe și Civilizații (reluare). 11.15 Film serial (reluare). Carol cel Mare. Episodul 1. 12.00 Ora de muzică. 13.00 Virstele peliculei (reluare). 14.00 Actualități. 14.10 Video-satelit. 14.40 Preuniversitaria. 15.20 Limba noastră. 15.50 Tragerea loto. 16.00 Emisiune în limba germană. 18.00 Campionatul mondial de natatie înregistrare de la Perth (Australia). 19.00 Puncte de vedere. Astăzi: Opoziția. 19.40 Ecran de vacanță Desene animate. 20.00 Actualități. 21.00 Roman-foi-leton Melba. Episodul 6. 21.50 În fața națiunii. Partidele politice. 22.30 Simpozion. 23.15 Jazz-fan. 0.15 Actualități. 0.20 Tele-Top.

PROGRAMUL TV

Sâmbătă, 5 ianuarie 1991

8.00 Micul dejun TV. 9.00 Pro patria. 10.00 Actualități. 10.10 Rubrici din emisiunile în limbile maghiară și germană (reluare). 11.10 Roman-foi-leton (reluare). Melba. Episodul 6. 12.00 Ecran de vacanță. 13.00 Actualități. 13.10 Istoria Religiei. 13.40 Tele-Club. 17.30 Mapamond. 18.00 Campionatul mondial de natatie. Înregistrare de la Perth (Australia). 19.00 Melodii îndrăgite. 19.15 Teleenciclopedia. 20.00 Actualități. 20.40 Film artistic. Mîinile unui străin. Producție a studiourilor americane. 1987. Premieră pe țară. 22.15 Telesport. 22.45 Fecerie pe gheață. 23.45 Actualități. 23.50 Film serial. Max Monroe Ep. 5. 0.40 Video-dis-cotecă.

Duminică, 6 ianuarie 1991

8.00 Micul dejun TV. 9.00 Universul șotron (II). 10.00 Actualități. 10.10 Ecran de vacanță. Film serial pentru copii. Nonni și Manni. Ep. 4. 10.35 Lumină din Lumină. Trans-misiune directă a slujbei de Bobotează. 11.30 Viața satului. 12.30 Hora satului. 13.10 Descoperirea planetei. 13.30 Video-magazin. 16.30 7x7. 17.00 Film serial. Caracatița. Ep. 2. 18.00 Campionatul mondial de natatie. Înregistrare de la Perth (Australia). 19.00 În-cercă-ți norocul! 20.00 Actualități. 20.40 Atlas. 21.00 Film artistic. Mîinile unui străin. Partea a doua. 22.35 Tele-recital. 23.35 Actualități. 23.45 Show-ul de duminică.